

сте у дома зеро!? — И тогава още какво ще има да хортувате?

— Виждте! сестро, виждте! пжкъ мене какво ми купихъ за фустанъ. — Ей тжй, немогъ да му ся нарадувамъ, *салъ* като глѣдамъ съ четири очи по-скоро да мы дойде празникътъ за да си го ошѣмъ че да ся напръмѣмъ. — А сестрице! какво ще речешъ, не е ли хубавъ?

Е. Много хубавъ! да е честитъ!

А. А! Донке! *аресвашъ ли го?*

Д. Много хубавъ сестро! — много! — честитъ и отъ мене.

М. Олюлю! какво е хубаво нѣщо! — свѣти като слънце, — честито! — честито!

А. Благодарѣ! кажѣте, сестро, на мамины си, че да купятъ и вамъ таквызи, па като ся напръмѣнимъ и четиритѣ айкы, и все съ едни прѣмѣны. — Е-е-е тжй! *за кефъ!*

Е. Намъ сестро! не мяза таквази прѣмѣна: — Тя е много хубава наистиннъ, ама знаешъ ли въ днешнѣя урокъ отъ благонаравѣето, Апостолъ Павелъ какво на съвѣтуваше? — Той сестро, дума: *жсеныты, както и момыты да ся не кычатъ, нити труфятъ съ раскошны и многоцѣнны труфила, — тлъхното най-голъмо труфило, дума той, е: да си украсятъ и облагородятъ душитъ и сърдцата съ цѣломудріе; пжкъ най-хубавата имъ кытка да бжде скромността и краската на срама, тжй каквото, кога порастжтъ, да станжтъ*